

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvniku“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIE NYBE LIE TU VNIKU

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 35.

Brooklyn, N. Y., 26 d. Rugpjūčio (August) 1908. m.
ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Kada gyvename tik žodžiais.

Yra dvejopas žmonių gyvenimas — aktiviškas ir pasiviskas, tai yra veiklus ir apmireš. Veiklus tokis, kuomet šian ir ten pas vienus žmones iškiela naujos idėjos, pirmyn vadinančios mintis, o kiti stengiasi tas mintis ir idėjas jau gyvenimam įkunyt. Apmirės gyvenimas yra toks tautos padėjimas, kada ne tik nieko naujo nebevykdama, bet ir senieje darbai užmetama.

Toks gyvenimas yra pasiviskas. Vos-vos kruta gyvasties ugnele, ir rodos neužilgoji jau visai užges, — jeigu ne užėis didelis vėjas, energiškai užsiaus į rusenancią pelenuose pridvisusią kibirkštęlę ir vėl tautos gyvenimo neužkurs.

Tokiame padėjime randasi dabar Lietuva, apdėjuodama po-revolucioninius smugius ir zaizdas. Tokiame laipsny sustojo ir mēs, Amerikos lietuvių — 400 tukstančių bėdinojo krašto ištremtinių...

Gyvename apmirimo šešely, gyvename tik praeities nukalais žodžiais.

Revolucijos metu tėvynėje, pas mus buvo šaukti minios prie kovos. Tada tai virte virė ir mūsų, amerikiečių, gyvenimas: pirmžengiai darbavosi, sakė prakalbas, raše karstus straipsnius, skelbė ant pagrindžiu į minią naujos evangelijos — laisvės žodį. Atgaleivai ėjo priešais. Ejo kova. Ir tame gyvenimas buvo! Buvo smagu toje epokoje gyvent. Stumė visus pirmyn, ir tai da milžiniškais žingsniais. Toks tai gyvenimas ir vertas gyvenimui vadinti!..

Kas dabar? Užibaigė prieš mūsų akis kaleidoskopas, kruvinų paveikslų ir daugiau nebežinome, ką veikt. Gyvename tik žodžiais. Nuobodžiai žodžiai: kapitalas, kapitalizmas; socialistai, socialistas; siurbikai, lygibė; krizis, bedarbė... tokius tai išvalkiotus žodžius girdesi mūsų prakalbose, skaitysi mūsų laikraščiuose. Mūsų veikėjai rodos tik tada gali veikt, kada kraują mato. Krauko jiems reikia. Be to, nera jiems stumėjo prie darbo.

Nera jau pas mus tikro gyvenimo, yra tik vargingo žmonių, sukritusio vakare kietame paantvoly miego ir sapnų žodžiai, skaudžių žodžiai, iškentėti žodžiai, kurius nevaldomos lupos svaiciodamos išskošia per dantis. Bet vis gi tik žodžiai, o ne gyvenimas, ne darbai. Jie neveda mus pirmyn. Ne Stovim, aimanno...

jam ir skurstam...

Kapitalizmas, siurbikai, krisis — štai žodžiai, kurius girdime, bet kurių net prasmės da gerai nesuprantam.

Kada nustosime žodžiai gyvent? Lyg tai palengvėmis padėjimas tik krizi ir kapitalizmą keikiant, tik save ir kitus į nusiminimą vedant, tik desperatus gimdant. Arne geriau mums krizi išnaudot rimtam pasimokinimui? Ar tat nereikalinga mums dabar, labjau negu kuomet, rupinties apšvietimo reikalais, — labjau, negu kurstymais vienos tautos ir vieno luomo žmonių vienų su kitais?

Atkreipkim atydą į liaudi, kuri apšvietos ziburėlio po tyrus jieško, o atrasim darbą ir tikrą gyvenimą. Gana krajo matymu trokšt ir keršt jieškot, ir tik jų vedamiems—dirbt. Dirbkim ir proto veda mi. Jei jo mažai pas mus téra, jieškokim tad jo ir turėsim veiklų gyvenimą, o ne iš tuščių žodžių susiklostantį, ne iš edančių mus pačius polemikų susiaudžiantį. Dirva plati, darbo daug, darbininkų butų, tik — mus liaudies vadovai siaurus mums eiti takus pramuša...

Vargomatis.

Turkijoje nauja tvarka.

Liepos 24 dieną, po to, kaip pasklidio nuogandžios žinios apie turkų kareivių maištus Makedonijoje, pasklidio jausminga kita žinia, jog sultanas nusileidė taip vadinamajai „jauna-turkių“ partijai ir su teikė kraštui konstituciją.

Naujiena buvo smagi. Turkių neatsiliko nuo kitų despotizmo prispaustų kraštų. Rusijoje jau įvezdinta duma, Persijoje parlemento šalininkai kontroliuoja antrą sostapilę—Tabrizą, Kinuose ruošiamas įkurt liaudies valdžią, Juodkalnyje kila prieš kunigaikščio Mikalojans patvaldybę, Meklenburg-Šverinoj nesenai duota nauja konstitucija. Ar galėjo Turkija nuo savo kaimynų atsilikti? Ne! Despotizmas jau senai pakirstas.

Suprantama, kad turkų liaudis neveltu tokia dovaną gavo. Sumišimai, riaušės, mažiu kės revoliucijos, valdžios represijos, krauso praliejimai—viskas buvo ir tenai. Veltui nieko negaunama. Revoliucija visur atidaro duris. Ypač politiskai nelaisvuose kraštuose. Sultanas tik tada davé

konstituciją, kada sakoma ga vo telegramą iš Uskubo, kur albaniečiai jau buvo įkurę savo respubliką ir dave prisiėka jaunaturkių partijai. Nebuvo jau kas daro sultanui—prisiėjo, arba revoliucijos nusileist, arba atsisakyti nuo sosto. Iš dviejų blogumų išsirinko vieną mažesnį—vely likti prie sosto ir duoti kons tituciją, negu neduoti ir nieko netekti. Tā jau ir karališka išmintis gali padiltuoti.

Sultano edikta liaudis sutiko su džiaugsmais, su demon stracijomis. Minia žmonėms reikalaujant pamatyti sultana, — labjau, negu kurstymais vienos tautos ir vieno luomo žmonių vienų su kitais?

Dabartinis sultanas, Abd ul-Hamidas II, užėmė savo vietą ir gavo valdžią nuo Midhat Pašos, tikrojo tuomet šalies valdono, su išlyga, kad valdys šalį su parlemento pagelba. Sulyg tų išlygų, 1877 m. buvo sušauktas parlemen tas su 90 atstovų nuo įvairių Turkijos tautų ir tikslių ir su 30 senatorių. Tuom sykiu buvo ir konstitucija duota, kuri oje aprupinta buvo piliečiams ypatos nepaliečiamybė, spaudos, tikejimo ir mokslo laisvė, lygus mokesčiai nuo žemės, visutini rinkimai atstovų baliotais kas ketveri metai ir neprashalinami teisdariai.

Bet tuomet né parlementas né konstitucija neišgyveno—pasirodė, kad atstovai su valdžia nesutinka. Prieg tam iškilo karė su Rusija ir apsi reiškė revoliucijinis liaudėje bruzdėjimas. Konstituciją sultanas atšaukė ir parlementa paleido.

Tai tai pačią konstituciją dabar ir sugražino.

Gyvenimo Chemija.

(Kritiškai bijologiskas piešinėlis.)

Pasalyje nieko nėra tvirto: viskas gimsta, auga, keičiasi, pusta, nyksta ir miršta, kad potam vel iš naujo gimi. Negema ir nemiršta vien tik ne simainantis elementai, kaip ugnis, vanduo ir tp. bet jie, krentėjimo pajėgos verčiami,

jungiasi su kita elementais, i jungiasi su kitais elementais, i sasajungas ir duoda mums viską, ką mēs pasalyje matom. Tas pats ir draugijoje: gimsta idėjos ir kova su centru, ant tiek, kad duoda švesą ant lietuviškos visuomenės. Pasinaudokim tada švesa, leiskim ją per logikos prizmą (toks ižiūrėjimo įrankis), tai yra analizuokim (ištardinėkime) ir iš apturėto atšvičio spręsim apie sasajungos elementus. Parankesniams gavimui tojo atšvičio, mēs švesą išėjusią iš prizmos, pritaikykime taip, kad ji kristu ant atlasinės popierios, vadinamos „Kova“.

(Užbaiga seką).
P. Norkus.

Lietuvių Moterų Progresiškojo Susivienijimo Amerikoje Konstitucija.

(Užbaiga).

Turtų raštininkės pareigos.

a) Veda knygas, kuriose užrašoma sąnarinės modestis ir visi paprastieji ir nepaprastieji iplaukimai ir išleidimai.

b) Kas 3 mėnesiai garsina pilną organizacijos apyskaitą.

c) Priemusi Pildomojo Komiteto paliudytas bilas nuo susineinėjimo sekretorės pasirašo ant jų, išrašo į knygas ir prisuničia išdininkai dėl apmokėjimo.

d) Visus laiškus, lytinčiuos organizacijos reikalus, gautus tarnystės laike užlaiko ir tvaroje perduoda susivažiavimui arba tam tikrai komisijai sykiu su raportu iš savo veiki mo.

Išdininkės pareigos.

a) Pas save užlaiko visą jei pavestą organizacijos turtą ir uz jį pilnai atsako kaucija,—jeigu ta reikalinga yra; apie kaucijos didumą taria susivažiavimai.

b) Gavusi bilas su parašais organizacijos įgaliotų ypatų, apmoka ir užlaiko savo globoje.

c) Veda tam tikrą knygą užrašimui abelį iplaukui ir išlaidų. Raportą iš savo darbų priduoda susivažiavimui.

d) Kas 3 mėnesiai pagelbsti finansų raštininkai surengti raportą ir sutaikinti su išdokundomis.

Pareigos centr. knygės.

a) Priima visą organizacijos išleistą bei nupirktą literatūrą ir už ją yra pilnoje atsakomybė.

b) Veda knygą, kurioje užrašoma, organizacijos išleisti ir šiaip įgyti raštai, skaičius

egzempliorių ir vertė jų.

c) Pristokus raštų, knyge kreipiasi į Pildomajį Komitetą ar į kitą jai nurodytą organizacijos įstaigą, kad parupintu reikalaujamą skaičių raštų.

d) Už parduotą literatūrą pinigus kas 3 mėnesiai per turtų raštininkę siunčia išdininkai, o reportą—Pildomamjam Komitetui.

e) Ant bargo literatūrą siunčiasi tik kuopų užtikrinoms ar Pildomojo Komiteto nurodytoms ypatomis; kitaip niekam nesiduoda.

Redaktorės pareigos.

a) Vedimas organo ir atsakomybė už jo pakraipą.

b) Parupinimas raštų ir žinių iš moterų klausimo į vienus laikraščio skyrius.

c) Neleisti į organą jokių ypatiškų polemikų ir ginčų.

d) Nesutikimams iškilus kuopose, jų raštų organe netalpinti ir į besivaidijančias frakcijų ginčus nesikišti.

STRAIPSNIS VII.

Organizacijos viršininkų rinkimai.

A. Į visas įstaigas, atliekančias organizacijos darbą, ypatos renkamos per referendumą.

B. Kandidates, kuopos ir pavienės įvardija (nominacija) slaptu balsavimui.

a) Centr. susineinėjimų sekretorė išdirba tam tinkamas įvardijimus (nominacijas) blankas, ant kurių kuopos paduoda jų įvardijamosios kandidates ir skaičių balsus, kurius kuopa už jas yra da vusi.

b) Centr. susineinėjimų sekretorė sutvarko sugražintas nominacijų blankas, užklausia perstatytų kandidačių ar apsiūma į skiriamas įstaigas; apsiūmusi ir gavusi nominacijas daugumą balsų, tinkančių organizacijai ypatų stato po 3 ypatas į kiekvieną vietą ir 15 į Pildomajį Komitetą. Pravardes ir vardus talpina balsavimų blankoje, pažymi ant kurių kiek balsų gavo nominacijos kandidatas.

c) Veda tam tikrą knygą užrašimui abelį iplaukui ir išlaidų. Raportą iš savo darbų priduoda susivažiavimui.

d) Kas 3 mėnesiai pagelbsti finansų raštininkai surengti raportą ir sutaikinti su išdokundomis.

Pareigos centr. knygės.

a) Priima visą organizacijos išleistą bei nupirktą literatūrą ir už ją yra pilnoje atsakomybė.

b) Veda knygą, kurioje užrašoma, organizacijos išleisti ir šiaip įgyti raštai, skaičius

d) Kuopos raštininkė suskaitytus balsus aiškiai pažymi balsavimo blankoje, kiek kat rā kandidatė gavo balsų, ir su kuopos komiteto parešu grąžina blanką Centr. Susiv. sek retoei.

d) Centr. Susiv. sekretorė suskaito sugrąžintus blankose balsus ir balsavimo pasekmės praneša organizacijai, o vis s referendum ir nominacijų blankas priduoda susivažiavimui dėl pertikrinimo.

C. Rinkimai privalo prasideti 3 mėnesiais prieš susivažiavimą; 30 dienų tėsiasi nominacija, 30 dienų užklaušmai ir sutvarkymai kandaturų bei siuntinėjimas balsavimo blankų, ir 30 dienų duodasi referendumui.

D. Daugumų balsų išrinktos užima savo vietas nuo susivažiavimo.

L. M. P. S. A. susivažiavime išnešta rezoliucija.

Permačiusios ši neteisinga draugijos surėdimą, ir atjauzdamos nebepakeičiamas sandygias moterų gyvenimė kaip motinų, auklėtojų, šeimininkų ir nuskriaustų draugijos narių;

Supratūsios priežastį moterų pažeminimo ir aprubėjimo tiesų žmonijoje—moksle, ekonomijoje, politikoje, tikėjime ir abelna visuose gyvenimo apsieškimuose;

Persitikrinusios, jog tokis gyvenimo reikalų pažinimas, teisių ir veiksmų moterims aprubėjimas yra netik kenksmingas jų estetiškam ir protiškam tobulinimuisi, bet ir vyru civilizacijoje bei pirmenybėje stabdymas ir atgal traukimas,—

Mes, lietuvių moteris Amerikoje susivažiavome į Brooklyn, N. Y., birželio 13 tą ir 14 tą dieną 1908 m. ir išešme sekančią rezoliuciją:

Kadangi moteris yra atsilių apšvietoje nuo vyrų, ir tokiu atsilikimu apskunkina netik savo, bet vaikų ir vyrų gyvenimą;

Kadangi ekonomiška kova už buvę priverčia jas ir jų jaunus vaikus jieškoti duonos dirbtuvėse prie sunkių darbų už mažas algas, išstumiant vyrus į bedarbių eiles ir apsunkinant tuomu kitų moterų šeimyninį gyvenimą, ir,

Kadangi tokios moteris negali priderančiai pildyti motinystės ir auklėtojos pareigų, — viena dėl stokos susipažinimo su tomis pareigomis, antra dėlei stokos laiko pildyti jas;

Kadangi vaikų spėkos yra išciulpiamos jaunystėje ir snaiakinamas jų vienas gyvenimas dėlei stokos jiems priderančio mokslo, ir,

Matant, jog draugija mažai rupinasi padėjimu moterų bei vaikų, ir jų apgynimui įstatymais prieš jų išnaudotojus:—

Pripažiustum už reikalingą platinti tarp lietuvių moterų apšvietą, tinkamą moterims kaip motinoms, auklėtojoms, šeimininkėms, darbininkėms ir narėms draugijos; toliaus—

Pripažiustum reikalingumą rupinties įgijimui tokijų įstatymų, kurie gintų moterų ir mažų vaikų prigimtas žmogaus

teises, kas yra galimu atsiėkti tik turint pilietiškas teises ir dalyvaujant įstatymavystėje bei visuose valstybės reikaluo- se.

Palengvinimui atsiekti mūsų paminėtus uždavinius ir reikalavimus, pripažiname neišvengtinai reikalingu suorganizuoti moteris į LMPSA, kad suvienytomis spėkomis bei pastangomis išplatinti apšvie- tą reikalingą moterime, kaipos, taip smaga, sau ir kitiems, kaip galima.

Dėlai galima sakyti, kad pas tokius žmones mažai tera- vietos ir laiko blogoms min- tims.

Paimkim dabar žmones vi suomet paniurusius, vis aimaujančius ir be jokios prie- žasties dejujančius. Iš ju- eilių išeina įvairiausios rūšies nedorėliai ir piktadėjai. Kriminalistų suskaitose yra atzy- mėta, kad vagis ir galvažiai didžiuma yra apsiniaukę užsidare savyje, kaip oisteriai; mažkalbiai, tamsveidziai, be- giojančių akių, kurios tan- kiausiai nudelbtos į žemę. Yra tai žmogiški gyvuliai. Tiems jau ir pats gyvenimas yra pra- keiksmu ir bausme; už tai jie nė kitų, nė savo gyvasties nė guodoja, nė galisiai. Saules, pavasario, vidurdienio jie nie- kuomet nemato. Jems vis naktis. Kiti viskā moka sau ant gero ir smagaus panaudot, o jie nemoka. Pražydė me- džiai, paukščių čiulbėsis, kitų žmonių laimė, netik jų nedži- gina, bet baisum pavydu pri- pilda. Nors žino, kad jie tuom pavydu pasaule nesus- tabdys, prigimties nepermai- nys, vienok tas jų nepataiso.

Juodos yra pas tokius žmo- nes mintis. Sunks ir nuobodus jie yra aplinkiniams žmo- nams. Dauguma žmonių in- stinktiškai nuo tokų lenkiai si ir prisibijo—šalinasi.

Anot garsingo rašėjo, O. Mardeno, mes savo geroms mintimis auklėjame gerus ku- nus, blogoms — užnuodijame savo gyvastį. Tuopradž be- mastydami, mes galime patapti tuom, kuon mes norime. „Ažuot buti savo prilikimo ver- ges, mes turime buti jo vieš- pačiai“. Didžiuma mūsų gy- venimo mes patiš pakreipiamės, kaip tik norime, jeigu tik apie tą nuolatos māstome ir su valios įtempimu prie to smel- kiama.

Mokslos parodo, kaip sako prof. Gates, jos žmogaus pro- tas yra taip gi medžiaga. Kiekvieną sekundą, nauja mīn- tis pas žmogų, kaip žaibas, apsieškia. Su kiekviena nau- ja minčia pasidaro proto vie- tovėje tam tikra proto klétkė- lė,—uzsimezga, panašiai bičių koreliui. Tas klétkelės vadina celėmis. Tai gi kiekviena žmogaus nauja mintis, kas se- kundą atėidama, atneša ir pri- deda naują celę, kaip zuvytės yaisiui ikerli. Tos celės krau- jasi, dauginasi ir daro iš savęs žmogaus protą. Kiekviena žmogaus mintis jėjusi palieka smegenių atspaudą ir ilgainiui daro permanentę visame prote- ir kune.

Dabar pasižiurėkim, kas iš- to išeina. Jeigu pas žmogų ateina daug gerų minčių, tai jo sąmonė susidaro daugiau ge- rų proto celė, kurios išnaiki- na blegesnėsias celės. Tokio žmogaus bus sveikas protas, ir jo gyvenimas bus jam ir ki-

tam malonus. Jeigu žmogus į savo galvą vis leidžia blogas mintis, tai jos sukrūja sine genynėje, lizdą blogu celių, kurios ištumia gerasias. Toks žmogus jau mažai ką ge- ro gales maštysti ir padaryt. Jis bus nelaimingas, o jo gy- venimas bus jam pačiam ir ki- tiems nepakelama sunkybe.

Kadangi yra žinoma, jog ei žmogus norėdamas fiziskai sveiku buti, turi užtektinai judėti, dirbtai ir palaikyti nuo- sekly savo krauso bėgojimą gislose, todėl norint ir savo protą sveiką užlaikyti dvasiš- kai reikia tamtinkamai įjū- gūs, kurias jūs šventvagiškai vadinate įstatymais!

Jūs sakote, kad tai vienati- nis budas liaudis nuramint ir revoliucija užslopint. Bet tai yra tikras melas. Juk visi aišku, kad jūs negalite liaudių nuramint neužganėdinę jos pačių elementariškų teisybės reikalavimų, kurius visos Ru- sijos valstiečiai pataste; bu- tent reikalavimų: panaikinti ypatišką žemės nuosavybę, palauti rėmus tą nuosavybę ir visaip erzinus valstiečius ir tuos da neapsidoravusius bei išpilkintus žmones, kurių pra- dėjimai kiltas min- tis. Išstatyt reikia savo vai- dentuvėje gerų žmonių ir jū- garbingų darbų paveikslus, perskaitytas gražias knygas linksmus juokingus atitikimi- mus. Tai bus proto gimnasti- ka. Mintis eis sveikyn ir ku- ną auklės. O priežodis sako: „sveikame kune, sveika ir dva- sia“. Galima bus ir atbulai pasakyti: „sveikas protas, pa- daro žmogų sveiku fiziškai.“

Pradėjės taip save kultivuo- ti, lai žmogus laipsniškai kas dien po ilgesnį laiką tokiomis mintimis išsiduoda — iki pri- pras reguliariskai turėti tokius proto maitinimui rakus, ryto, pietų ir vakaro — kaip daroma su kuno maistu. Mė- nesiu ar daugiau praejus, pastebės žmogus didelę pasave permanentą. Jo mintis jau tolydžio pradės lanktį prie geresių norų, o norai ves prie geresių darbų. Smegenės bus pasidauginė geresios proto celės.

Minties kultura — tai visiems prieinamas turtas. Laimingas, kas prie jojo siekia. Progresas iš minties kila. Kova už būvį iš minties pasilengvina. Idealas — iš minties gimsta. Mintis — valdo žmogų.

Kregždunaitis.

„Ilgiau tylet asz jau neistengiu!“

(Žr. 34 N.)

III.

Jūs mums sakote, kad visas tas baisenybes papildote tvar- kos ir ramybės įvedimui. Taip tai jūs įvedate tvarką ir ramumą!

Kokiais budais jūs įvedate? Ar nu tuom tiktais, kad jūs, krikščioniškois valdžios at- stovai, vadovai ir mokytojai, bažnyčios tarnų raginami ir laiminami, jūs naikinate žmo- nėse paskutinius likučius do- ros, deka jūsų didžiausiomis piktadėjistėmis, melams, tikėjimo išniekinimams, kankini- mams ir, ant galio, deka pačiai didžiausiai už visas nedorybei,

kuios da nesugedusių žmonių štis kuolabjausai neapken- čia, — žmogžudybei, ne vie- ninteli žmogžudybei, bet ne- suskaitomai daugybei galva- žudybų, nuo kurių jūs ban- dote išsitei-int savo idjotiš- kais ja-išémimais ant tokio- tai ant tokio į-tatymų straips- nio, kuri jūs patiš jrašet į jūsų idjotiškias, melagingas kny- gas, kurias jūs šventvagiškai vadinate įstatymais!

Jūs sakote, kad tai vienati- nis budas liaudis nuramint ir revoliucija užslopint. Bet tai yra tikras melas. Juk visi aišku, kad jūs negalite liaudių nuramint neužganėdinę jos pačių elementariškų teisybės reikalavimų, kurius visos Ru- sijos valstiečiai pataste;

Tas, ką jūs darote, yra ne žmonių labui, bet jūsų pačių; tam, idant jūs galėtumet išsi- laikyt padėjime, kuriame iki- siolai laikėtės ir kuri jūs, labai klaudingai, skaitote labai parankum; tuomtarpu jūs po- tikrybei yra labai žemas ir koktus. Jau vely jūs né nekal- bekite, kad jūs žmonių labui darote. Tai ne tiesa. Visas tas bjaurybes, kurias jūs atlieka- te, jūs darote saviesiams tikslams, jūs pačių godliems gar- betroškiems, kerštingiemis tikslams; dėlto, idant da truputį pagyvent tame išvirkime, kuriame jūs tunote ir kuris jums taip patinka. Nors kaži- kaip atsišypre jūs privėdžiotumet, kad viskas, ką jūs darote, vis tai darote liaudies labui, žmo- nes vis daugiau ir daugiau pradedā viskā suprasti ir vis labjū ir labjau pradedā viskā niekinti ir į visas jūsų varžo- masias ir mygamiasias priemo- nes žiuri jau ne tokioje švie- soj, kaip jūs to norėtumet,— butent į jūsų darbus žiuri ne kaipo į augščiausios valdomosios įstaigos veiksmus, bet kaipo į žemų ir piktų egoistų žabangus.

Išklusite? Kas daryt? Kaip dabartines netisybes sustab- dyt? Atsakymas labai trum- pas. Perstokite daryt tą, ką jūs dabar darote.

Pagaliaus jeigu ir niekas nežnotų, kas reikia 1 andies nūraminimui padaryt (daugelis puikiai tą žino, kad liau- dijas nūraminimui užtektų iš pirkti žmę iš ypatiškosios nuosavybės taip, kaip pavei- dan, 50 metų atgal, užteko pa- liuosuoti valstiečius iš bau- dziau), jeigu da niekas ir to nežinotų, tai vis gi prigulėtį žiuri, kad žmonių nūramini- mu nereikia griebties to, kas jūs erzina. O juk dabar jūs tą tik ir darote.

Tas, ką jūs darote, yra ne žmonių labui, bet jūsų pačių; tam, idant jūs galėtumet išsi- laikyt padėjime, kuriame iki- siolai laikėtės ir kuri jūs, labai klaudingai, skaitote labai parankum; tuomtarpu jūs po- tikrybei yra labai žemas ir koktus. Jau vely jūs né nekal- bekite, kad jūs žmonių labui darote. Tai ne tiesa. Visas tas bjaurybes, kurias jūs atlieka- te, jūs darote saviesiams tikslams, jūs pačių godliems gar- betroškiems, kerštingiemis tikslams; dėlto, idant da truputį pagyvent tame išvirkime, kuriame jūs tunote ir kuris jums taip patinka. Nors kaži- kaip atsišypre jūs privėdžiotumet, kad viskas, ką jūs darote, vis tai darote liaudies labui, žmo- nes vis daugiau ir daugiau pradedā viskā suprasti ir vis labjū ir labjau pradedā viskā niekinti ir į visas jūsų varžo- masias ir mygamiasias priemo- nes žiuri jau ne tokioje švie- soj, kaip jūs to norėtumet,— butent į jūsų darbus žiuri ne kaipo į augščiausios valdomosios įstaigos veiksmus, bet kaipo į žemų ir piktų egoistų žabangus.

(Da bus.)

Gr. L. Tolstoj.

Dėlei „Concurrent Resolu- tion“ blankų.

Byla Paurėno ir kitų Rusijos išeivių, kuriuos caro val- dzia nori susigrąžint, išsiukė laisvės šalininkų aštrij atsišypri- rimą ir kova prieš Rusijos ir Amerikos valdžią sutarti iš- dvinėjimo politiškų. Kaip viesi- nės žemės nuosavybę, yra suaugusi žmogų paversti į kudikį. Visuomenės ramumas arba jos iūrtimas pačina ne iš to, kad Petras jau pakartas arba da gyvas, arba kad Jonas gyvena Tambovoj ar išrem- tas į Nerčinską. Visuomenės judėjimas ir ramumas priguli ne nuo to, kaip Petras arba Jonas šiuri į savo padėjiną, bet kaip į tą žiuri gyventojų dauguomenę ir kaip į atsineši- į valdžią ir žemės nuosavybę, į jai primetamą religiją ir nuo to, ką toji dauguomenė skait- geru ar netikus. Kiekvieno svarbesnio atsitikimo spėka jokiu būdu į nepaeina nuo medziagų gyvenimo salgygų bet nuo dvasiško liaudies gy- venimo apystovų. Pagaliaus jeigu jūs net dešimtajai dalij p. J. N. į New Yorko, at- spaudino jūs diktatoriaus skaičių ir pavedė „Viénybei Lietuv- ninkų“ išsiuntinėt, kas tik pa- reikalaujus ir pridės persiuntimui krasos ženklių. Siuomi visuome- nių prancūzams, kvičiame pasiskubint tokius pries- ink. Jeigu Paurėnai ir iš- duos, tais vistiek geistina parašą, rinkimas iki paties ruden, kada atidarys kon- gresas ir pažiūs ateivijų iš- davinėjimo klausimą svarstyti. Kurie blaukas su parašais sių-

“Vienybės” redakciją, pri- netekinti ir atsižvelgti į jūsų iš- davinėjimo klausimą svarstyti. Kurie blaukas su parašais sių-

valo prideti persiuntimui į
Vašingtoną krasos ženklelius

Žmogaus protėvis su vuodega.

Žmogaus pėdsakos siekia trečiosios žemės gadyne. Taip, Prancuzijoje liko rasti nuo tos gadynei žmogaus padaryti titnaginiai įrankiai. Trečiojoj žemės gadynei ant žemės gibus (tokios veislės bezdžionė) gyveno plačiau kaip dabar gyvena; jis galima buvo rasti ir ten, kur dabartine Austrija. Toliau, tame pačiam laikai Prancuzijoje gyveno, dabar jau neesanti bezdžionių veislė, labai panaši į dabartine bezdžionė ūmpanę. Ir tik laikui bėgant atsirado mūsų ūmpanė ir orang-utangas. Tą patvirtina iškastieji kaulai.

Iš to matyt, kad jau micoe niskoje gadynei (kada tik ką žmogus atsirado) žmogus ir anthropoidai išskirstė ant atskirų šakų. Tuo tarpu bezdžionžmogio kaulai liko rasti ir iš vėlesnės gadynes (ant salos Javos). Iš to tik galim pada rytai išvadą, kad tai buvo pas kūtiniai žmogaus ir anthropoidų protėviai, ir gal jau jie šiek tiek skyrėsi nuo senesnių gyvunų.

Žmogaus protėvis, bezdžionžmogis iš micoe niskoios gadynes, turėjo buti visas plaukais apaugęs. Kad ištiko žmogaus protėvis turėjo but plaukais apaugęs, patvirtina tas faktas, jog žmogaus embrijonas (ge malas) per kai kurį savo gyvenimo laiką buva visas plaukais apaugęs.

Zinodami, kad žmogaus protėvis buvo plaukuotas gyvulys, ir zinodami, kaip senai jis gyveno, eikim jieškoti da senes niu savo protėvių.

Kokios yra dabar bezdžionkos? (Apie anthropoidus ne kalbësim). Visas, mums zinomas bezdžiones galime paskir styt į tris skyrius. Prie pirmo skyriaus priguli Azijos ir APrikos vuodegnutes bezdžionkos, kaip tai, pavijonai, magatai; prie antro skyriaus pri klausuo Amerikos bezdžionės, o prie trečio — mažos bezdžionkutes (su nagais, kaip pas kate).

Jau senovës zoologai užle mijo, kad gibonas, netik žmogus ir kitų anthropoidų giminé, bet labai artimas ir prie kitų bezdžionės veislų, o labausia kočkodano. Dėlei to, užduodame mes sau klausimą: ar neturi žmogus, o geriau sa kant jau bezdžionžmogis, ir visos kitos bezdžionės veislės vieno bendro protėvio?

Bet ką pasakys vuodega? Žmogus ir anthropoidai neturi vuodegos. Netur jie vuodegos tik suaugę; o žmogaus embrijonas gî (gemalas) per kai kurį savo gyvenimo laiką su vuodega. Mažai to, žmogus turi vuodegos kaulus, o kaip kada ir trumpą vuodegę. Tas nuro do, kad seniai žmogaus turėta vuodega, arba jeigu ne žmogaus, tai jo protėvio. Tik laukui bėgant, ta vuodega, kaip nereikalinga, išnyko.

Be, ką padarysi tu, nelaimingas žmogeli — protėvių sunku išsižadeti!

Drasai pirmu, ir geriau sulyginkim bezdžionžmogj ir miestelis, apie dvię tūkstan-

kočkodaną. Kaulai jų labai panašūs tarp savęs ir dėlei to, padarykim išvedimą, kad žmogaus pratėvis užemė vidurį tarp kočkodano ir bezdžionžmogio.

Nuo to žmogaus protėvio greičiausia paeina visos mums žinomos bezdžionės veislės. Taip pratėvi galim pavadinti bezdžionėviu.

Galim taip gi daleisti, kad bezdžionėvius gyveno pradžioje trečiosios gadynės. Ir ištikro, nuo pradžios trečiosios gadynės pasiliko labai daug bezdžionė kaulų. Tie kaulai ga na daug panašūs į žmogaus kaulus ir tik dėlei to p. Amelino, radęs mažojoj Patagonijoje bezdžionkutes kiauso kaulus, pavadino tą bezdžionkute homunculu (homo-žmogus). Iš kitos pusės, ir Amerikos kapicino kaulai labai panašūs į trečiosios gadynės bezdžionė kaulus.

Prastas išvedimas — žmogaus pratėvis buvo... su vuodega.

Z. A.

Ant laivo.

(Mažas vaizdelis).

Vasario saulė pasikelė į pat pusbienio vietą ir taip puikiai paneré savo skaisčius ir šiltus spindulius į vandenyno gilumą, kad net pasidabrino jo šiurkštę veidą; taip gilių paneré į jo širdį savo spindulius, kaip kad butų benorinti jo dugno archive išskaityti jo didžios praeigos knygias. Tartum, ji norėjo išklausinet jį, kiek laivu jis paėmė į savo šaltus dugno rumus, kiek žmonių rado amžinasties ramybę minkštose jo bangose.

Tenai, regrati palei, papylė į vandenyną didži ištirpyto sidabro glėtį — ir plaukėtai blizgas sidabras šaltu vandyno veidą pas laivą, ir, prisiartindamas vis bėga siauresniu ir siauresniu kelju ir pas pat laivą išsibarsto į tukstančius sidabrinų ratelių, kurie linguoja ant bangų ir maudosi jų baltoje, tartum pienas, putoje.

Laivas slenkaramiomis vandenyno bangomis, palikdamas užpakaly savęs tolyn platyniši plėstanti balsvai žalia kelia. Ir jei ne nuolatinis mašinų dundėjimas, ir jei ne tas lengvutis po laivo vandens užimas, mėlytumei žmogus, kad laivas stovi neapsakomai plačiuose vandenų tyrnose ir stebisi iš savęs taip vieno-vieno į aki mis neapmatomą platybę užklodusio.

Puikus vandenynas.

Platus vandenynas, gilius vandenynas, baisus vandenynas — ir visa jo gražybė ir puikybė tai jo gilume, platume, baisume.

Žiuriu į jo smulkias bangas ir matau jose didelio veido rukšles; jisai raukos iš žmonių neramumo, iš jų pasiskubinimo į naują pasaulio dalį, kur žmonėms taip gerai gyvensi, kaip sakoma, kur nera išblýkusi, badaujančio be darbio-darbininko, kur nera žmonių be pastogės, kur nera turčių, nera beturčių... jisai, senis, juokiasi iš viso mūsų laivo, į kurį susėdo puikus

čiu žmonių, su savo mīslimi, svajonėmis, vargais ir bėdomis. Jisai juokiasi, nes žino, kad jie, kaip ir kitų milijonai, ką kitados plaukė toms pat vandenyno bangomis, keiks laisvą šalį: joje nieks nepirkis jų jégų, nė pakvies į brolybės puota.

Juokiasi jisai iš laivo, juokiasi iš žmonių, kurie drysta varyti per jo veidą barškanti laivą — jam smagu žiurėti į tū visų silpynę, sulgyinus jā su jo galybe.

Gana jam buvo vakar susiraukti šiek tiek smarkiau, o jau visi tie liliupatai susēdė į laivą su savo mīslimi bei var gais, svajonėmis bei bėdomis, šaukėsi kiekvienas savo dievo. Ant laivo gi tiek dievų, kiek pas Babilonio bokštą buta kalbu.

Vandenynas! Vandenynas! Puikiai slenka laivas.

Vanduo iš apačios išmeta mas į viršų, putuoja ir šnypšcia, nusilenkia po laivo sunukumu, puola nevidono išsigandęs į šalį, pastato nugara, it kokso didelis neregėtas žvėris, iškelia Baltas grynas kartis, ir vėlei puola — pasineria į vandenyno šypsojančią veidą.

Ir pasineri draug su tos vilnies putomis į vandenyno gilumą, užmeti sau ant mīslies akių balą ir kaip sniegas gryta karčiu glebį, ir nieko nenori manyti, nė apie prarastą ramybę į laimę, nė apie žmonių pavogtą gerovę, nė apie busimas, gyvenimo tau rengiamas, kovas į viltį — bet taip gerai — gerai... Gerai nieko nemanyti, nieko nemislyti.

Gerai, taip į nemanymą pasinerti, ir vien tik gyvulisku jausmu jausti, kaip drėgnas vandens kvapas bučiuoją veidą akis, lupas; kaip pasiekia jisai plaučius, pripildo krutinę ir priverčia širdį greičiau tvanknoti.

— Ar tamista senai iš Maskolijos? — atsiliepta į mane lenkiškai.

Tai užklausė manęs pusiau juodas, pusiau baltas žmogus, su išbalusiomis, be jokios spalvos akimis, kaip Andriejevo Eleazaras, ir visai be blakstienų. Baisus žmogus — prie taip puikios saulės, taip gražaus vandenyno.

— Nesenai. Bet kas tamis tai sakė, kad aš iš Maskolijos?

— O kepurė.

— A-a. — Prakeikta kepurė! Sveicarijoje gérėjaus kalnais, plaukiai per ruko ju ras pas baltas rimtas jų viršunes, ką tyčiojasi iš dangaus ir žmonių bailumo bei jų pačių sutvertų dievų — kepurė su rinko apie mane vaikų pusimis.

— Ir turėjau bėgti nuo jų vaišingumo: „Russen! Russen!“, sniego kamuoliais lydziamas.... Cia vėlei išdavė kepurę.

Nenorėjau į kalbas eiti, taip gerai man buvo.

O mano Eleazaras kalbėjo:

— Aš Kališiuje esu matej panašū į tamistą žmogų. Tat buvo 1883 metuose; labai į tamistą panašus. O ar tamista žinai iš kur aš važiuoju? Tur buti nežinai; aš važiuoju iš Rytinės Aprikos į Ameriką. Amerikoje dabar krizis, bet aš žinai angliską kalbą, man sekis gerai — nors ir Apri-

koje gerai — ten taip daug galima uždirbtai, ypač pas negrus. Aš buvau Transvaaliuje; tenai žmonės jau išmointingi... O kaip aš pasilgau Lenkijos; jau dvidešimtis metų, kaip ne buvau tenai! Nė tėvų, nė brolių nebepazinčiau... Jau ketvirta savaitė plankiu juromis, pakirėjo....

Užsimislyjo mano kaimynas: mīlio, tur buti apie savo gi minę, kurios jau nebepazintų, apie Aprikos nesusipratusius gyventojus, kuriuos taip galima apgaudinėti, kad net jų tarpe gyvenant galima gerai uždirbt.

— Žinai ką, iš buvau visai gerai bevaras biznj Kapstadtę,

— pasakoja tulas džentlmenas savo klausytojui, sarkastiška šypsojančiam pilvotam savo klausytojui. Pasakojačio veidas riebus iš po blaks tienų akis taip ir bégine ja po visas šalis; matyt, jisai jau priprato pasakoti apie savo laimėjimus ir pasakoja vien delto, kad priversti kitus į jį panašius, matyt, į mane miklų bei guvų bizniesi. — Ten gerai geriau negu kur kitur. Aš turėjau siuvimo dirbtuvę, kur dirbo septyni tenyščiai gyventojai — ir jiems temokėjau į savaitę daugiausiai po puse sterlingų svaro, o patsi turėdavau gryno pelno per menses po keturiaskesdžimtis svarų. Uu — Kaip ten kvalių gyventojai — taip tik ir lupt jų kailį! net pin'gų nemoka su rokuoti —

Greta manęs atsišėdo pedrai pasirėdė, su storu, per viša pilvą aukso leincingu, ponas; užsikurė cigaru, atsikosėjo į, bašiai kraipydamas žodžius, atsiliepė į mane rusiškai. Žerė užklausimąs, nelaukda mas atskymo, tarytum norėdamas užtvenkti žodžių dangu.

— Ar tamista žinai Dvinskaką? Aš esu iš Dvinsko. O tamista gal taip pat nuo Dinasbusgo? Gal nuo Rygos? aš ir Ryga žinai, ten gyveno mano tėvai. Aš labai myliu Maskoliją — o tamista bene nuo kariumenės bėgi? o gal politiškas? a? Aš skaitau ant laivo Šekspirą; nuobodu; o jisai puikus džentlmenas, gerai moka rašyti, ir Anglijoje tokį yra daug, aš juos pažįstu. Aš pats iš Anglijos važiuoju. Jau penkioliki metai, kaip nesu buvę Maskolijoje. O anie antai du žydeliai — jie važiuoja iš Palestinos į Ameriką rinkti pinigus....

Amerika! kam tu tiek patrauki į savo jaunu pajęg? kam tu tuos visus žmones perdirbi į gyvulius?

Skaudu, nemisly.

Ir žiuriu tik į vandenyną ir maudau Jame savo esybę — gal, iš tos maudyklos išėjus, lengviau bus reaguoti ant tūjispudžių daugumo, kuriais kiekvienas sąkeleivis nori ap krauti mīslį, išvedant į priešą ką savs „aš“, su visais to „aš“ pagražinimais.

Vandenynas! Koksių tu pui kus ir didelis savo užsislėpi me! Kiek grožes tavo galybę je, kurios negali pasiekti žmogus. Ir tau nerupi nė Aprika su savo kvailiai gyventojais, kuriuos puikiai apgaudineja kultūrski civilizacijos vaikai, nė Amerika, patraukianti į atsakę.

— Tatai išrodo, kad viskas gerai? — užklausė juos žmogus iš Missouri valstijos.

— Žinoma, — jam vienbalsiai — Tu puikus, vandenynas!

— Tai kam jūs daug ir šne kate apie tai, jei gerai? — pa sakė žmogus iš Missouri. — The Independent.

Tu puikus, vandenynas!

Tu didis ir galingas!

Rupeikos Vargas.

14 II. 1908 — Atlantikas.

Szalyn, brutaliszkas vardel!

Tikėjimas į ateinančias, bai sias korones, nemieliaširdingai gaudina, kiekvieną žmogų. Nieks-kits pasauly nėra tiek būsis žmogaus mintims, kaip daleidimas protui tiket į pekla.

Kas paleido svietui tą brutaliską paskalą, kas išrado toki prakeiksmą, kurs trenkia į žmogaus ausi? Pasaulio veidas šypsosi ant to. Gerybės žmonijai yra užrašytos ant kiekvienos mažiausios šakutės, ant žolelės.

Pakalnė, yra sutaiikos knyga. Kalnas, yra čystybės užlaikytoju. Tarpe žemiskų grožbių, yra pamatas laikantis visą žmoniją harmonijoje. Medyje gieda paukštakai, žemaiju, užia vandens smarkumas; pašaliuos, žydi mirijadai gelių (kvietkeliai).

Melyni debesiai augščiau, maloni žemė apačioj. Ir ne galima išrišti klausimą, kur galėtų buti pekla?

Apleisk mus brutaliskasis varde! Jokis sutvėrimas negali buti linksmas ir grynos širdies, tikėdamas į tą užvar dijam.

Mokinti mažutėlius ir versti juos į pekla tiket, yra draskymas ir sklaistymas jaunų minčių.

Aklas tikėjimas į pragara, yra darkimas pats savęs, ir ne utvarkymas savo nuomo nių.

— Ar tamista žinai Dvinskaką? Aš esu iš Dvinsko. O tamista gal taip pat nuo Dinasbusgo? Gal nuo Rygos? aš ir Ryga žinai, ten gyveno mano tėvai. Aš labai myliu Maskoliją — o tamista bene nuo kariumenės bėgi? o gal politiškas? a? Aš skaitau ant laivo Šekspirą; nuobodu; o jisai puikus džentlmenas, gerai moka rašyti, ir Anglijoje tokį yra daug, aš juos pažįstu. Aš pats iš Anglijos važiuoju. Jau penkioliki metai, kaip nesu buvę. Saulė išmatavom, mėnulis baigiam apvaldyt. O pragaro, kaip nera, taip nera. Ar ilgai da jo jieškosime??.. Neslepia.

Tai kam da ir kalbet?

— Mūsų kraštas yra visai sveikas, moraliskai, — patemių jūnigėlis.

— Ir jo pamatai ant teisinių kelio stovi, — dadėjo politiškų tuo.

— Ir turto šaltiniai yra be galiniais, — įkišo žodži pabrikant.

— Ir mūsų šalies biznio budai yra geriausiai, — tarė politiškos ekonomijos aiškinant.

— Ir jūs negalite nuslopinti amerikiečių dvasios, — šuktėlio paprastas pliuškis.

— Urra mūsų vėlukui! — su šuko vaikščias.

— Tatai išrodo, kad viskas gerai? — užklausė juos žmogus iš Missouri valstijos

ant 1908 metų straipsniuose p. K. Gr., „Keletas atsiminimų apie Vincę Kudirką“ (gauna ma lietuviškose redyštėse, prekiuoja 25c.) ir tik-kā išėjusioj „Skaitymo knygoj“ parašytoj p. J. Gabrio. Nors šios paskutinės knygos dar negali ma gauti čionai, tai vienok no rintiemis galėčiau pasiūti žinias apie Dr. Kudirką. Šiavo laiku buvo daug rašyta apie Kudirką, laikraščiuose, bet jnos dabar butų gana sunku sugaудytis.

Panašais vakarais kuopos turėtų geriausią progą paraginti visuomenę prie parėmimo išleidimo Kudirkos raštų. Taigi sukruskite, draugai! Nepai sykite, jog kai-kuose kuopo se jys mažiai yra, jog nera tarpe jys „garsių“ kalbėtų: nors ir mažiausiai mēs kiekvienas nuveiktume, bet jei gu tik visi veiksime, — pasakmės mūs didelės. Tas lai pri duoda mums drąsos ir energijos!

B. K. Balevičius.

New Haven, Conn. Rugpj. 9 d. vietinės TMD. kuopos susirinkime svarstėme mus draugijos reikalus ir tarp kitų dalykų apkalbėjom išmokėjimą mūsų centr. pirminkui, p. Balevičiui kelionės lėšą. Išmokėjimą mēs pripažinom už reikalingą, nes kas gi iš mūsų važinės iš savo kišenės visuomenėi tarnaudamas? p. Bagočiu išreiskiame paniekinių už kėlimą vaidų ir insti gavojimą protestų mūsų pro gresiviskoje organizacijoje.

Prisirašė naujų sąnarių ir laukdami knygos „Aritmetika“ prišankiame į brolius lie tuvius rašties į mus burių ir tuomi prigebeti daugiau raštų išleist ir daugiau apšvietos tarp mūs paskleist. Mat dabar niekuo, apart protestų, nemokame viešai pasiroyd.

Vardan kuopos A. Raižis.

Iš lietuviszku dirvo Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Rugpjucio 14 d. vietinė 19 kp. LS L. surengė minijų susirinkimą apkalbėjimui ir paskleidimui platesnių minicijų apie nedora pasielgių Suvienytų Valstijų valdžių suimant revoliucionistą J. Paurėnį, kuriam stengiasi užmesti kriminališkus prasikaltimus ir išduoti Maskolijos valdžiai. Kalbėjo šie: 1. A. Purvis iš New Yorko, kuris gana plačiai išdėstėnejo Paurėno veikimus revoliucionijos laiku Latvijoje pabaltmario krašte, ligi atkeliavinui jo į Ameriką. Nurodė, kad Maskolijos šnipų iškundimai yra me lagingi ir tt. Vėliaus kalbėjo L. Grikštas ir J. Šukys, aiškin dami darbininkų vargingą padėjimą. — Žmonių susirinko apie 400. Paaiškėjus dalykų stovui pasirodė, jog Suvienytų Valstijų valdžios bereikalingai kankina Rusijos revoliucionistus, dėgi bando užmegsti ryšius su Rusijos valdžia. Susirinkimas nutarė susivienijus podraug su kitomis tautomis, protestuot prieš augščiaus minetus priesiungimus: tam tikslui nutarta pranešti visoms lietuvių organizacijoms

klubams ir pagelbinėms draugystėms, idant išrinktų iš savo tarpo atstovus, iš kurių susitvers komitetas, kuris susi jungės su kitu tautų jau gyvuojančiu komitetu, neš pašelpą, kokia tik bus galima nukentėjusiems Rusijos revoliucionistams persekiotiems per Suvienytų Valstijų valdžią. Sušaukti minėtą komitetą susirinkimas pavedė LSS. 19tai kuopai. Taipgi dėlei suareštavimo J. Paurėno susirinkimas priėmė sekantį rezoliuciją, kuri nutarta patalpinti laikraščiuose, lietuviškuos, anglų kalbų, vokiškuos, rusiškuos, latviškuos ir lenkiškuos:

1) kadangi Jono Paurėno suareštavimas nėra paremtas ant tų juridiškųjų motyvų, kurių reikalauja rusų-amerikoniškas 1894 metų susitarimas išdavinėjimo kriminališkųjų prasikaltelių ir daroma vien tik ant melagingų Rusijos šnipų prirodymu;

2) kadangi, apkaltinimo akte, nurodytieji J. Paurėno prasikaltimai yra atlikti laiku, kada Latvijoje ir podraug vi soje Rusijoj buvo vedama sa vitarpinė karė, tarpe valdžios biurokratijos ir žmonijos, norinčios išsiluosuti, apie ką liudija net pati Rusijos valdžia, sakydamas apkaltinimo akte, kad Paurėnas esas „gi rių broliu“, o pastarieji pa žystami visame pasauly, kaip revoliucionistai, kurie vede kovą su valdžia už žmonijos laisvę.

Ziūrint ant to visko augščiau paminėto, mēs čia susirinkę rugpjucio 14 d. 1908 m. „Lithuanian Hall“ svetainėje po N 101-103 Grand st. Brooklyn, N. Y. vienbalsiai pripažiustum, kad suareštutasis J. Paurėnas yra politiškuoju, bet ne kriminališku prasikalteliu, kaip tai pažymėta apkaltinime; ir protestuo jame prieš elgimąsi Suv. Vals. valdžios, kuri šiandien pripažista 1774 m. priimtą „Neprigulmybės deklaraciją“ pagal kurią yra pripažiusta šventi mušalių politiškųjų prasikal telių ypatos nepaličiamybė ir pilnai gvarantuota Suv. Valst. konstitucija, jujų neišdavinejimą, — nes išduodama Suv. Valst. valdžia žmogų, kuris kariavo už žmonių laisvę, sulaužo tas istoriškas tra dicijas, kuriomis dėjo vietinės šalies laisvei pamatus pirmieji laisvės karžygiai po vadovyste Jurgio Washingtono, ir reikia jame, kad Paurėnas butų kuo greičiausiu laiku išlūošotas ir pertraukti tie broliškieji ryšiai tarpe Rusijos ir Suv. Valst. demokratiškosios šalies valdžios. Išdavimą politiškųjų prasikaltelių skaitome nu žeminiu mūsų laisvės kariau tojų, jeigu sykį yra pripazinta neprigulmybės deklaracija.

N.

Harrisburg, III. Darbai kasyklėse eina neblogai, dirba po 4-5 dienas savaitėje, ir ne visai blogai uždirba. Geresnėse šaftose negalima gaut darbų, nes užemę turi tamsus džukeliši, kurie už darbus moka pinigais ir degtine. Klausyk, tai ir išgirs vadina viens ar kito būsėti pasave: Mister Tham, ju prikumen

in mai hauza, am gad tu ke ges bir“... Lietuviai nepaiso ant blegų laikų, kegės su alum keliauja į namus, nespėja du rū uždaryt.

Saporas.

Springfield, III. Mūs miente buvo didelės riaušės. Prasidejo iš to: nesenai negras išgėdino jauną moterį, vėliaus kitas-keturiolikos metų merginą, taip gi vienas papjovė kbi ten inžinierų. Baltieje supuko, rugpj. 14 pradėjo negrus muši ir jų stubas degint. Stibus ir biznerių namų sudeginata ir išdraskyta apie 50, žmonių baltų ir juodų sužeista apie 100 ypatų užmušta ir nulinčiuota apie 10 ypatų. Dar daug randasi mirštančių. Kareivijų buvo paratraukta apie 4000 tvarkos darymui. Padėjimas ypač negrų buvo kritiškas. Vieni ant kitų žmonės užpildinėjo, reikėjo apsiginklavus vaikščioti. Bizniai sustojo. Saluonai uždaryti. Muša negrus ir kituose Illinois meste tuose: Bloomingtone, Chicago, E. St. Louise, Peorioj ir kituose.

Iš tikro: Rusija Amerikoje, Amerika Rusijoje.

V. Černauskas.

Laiškas į Redakciją.

Maloni Redakcija: — 32 num. Juųjų laikraščio ko respondencijo iš New Haven rašytoj tulo mizerijos po skrai ties Kazio Po-patėvės, minintvardą Olytos prikerptas patėmimas: anot F. Bagočiaus IV LSDP. atstovas. Kadangi tū astovų kepmo amatas nėra labai garbingu, tai nenorečiau buti to meisterio tarpe, todėl malonėkit pareikalaut savo korespondento darodimo kūr ir kada aš Olyta vadinau LSDP atstovu.

Korespondentai labai tankiai vartoja šlykščias mela gystes savo ypatiškų mierių atsiekiui — šmeižimui nepatinkamų ypatų, todėl manau jog garbi redakcija neužtars už tokios rūšies literatūrą ir išvilks neteisybę į aikštę.

Su pagarba

F. J. Bagočius.

PRANEŠIMAS!

Nors daugelis tukstančių „Vadovas į Sveikatą“ buvo at spausta, vienok ir paskutinės spaudos knygos, sakant kaip karštai piragai išnešioti. Roddar pora tukstančių egz. buvo likę, bet pasidėkavojant „Vilniaus Žinių“ pagarsinimui, ir paskutinės knygas lietuvių kaip bitės medų išgabeno visas. Tuom tarpu reikalaujantiems, negalime prisiusti „V. į S.“ Vienok bukite kantrūs, ta knyga vėl spaudinasi ir tai padidinta, dar su nauju priedu. Kurie reikalausite tai tik už mensesio ar daugiau gališime išsiuštį; ypatingai Lie tuvos žmonėms, kurie iš „Vilniaus Žinių“ reikalauju: turėkite kantrybę, kaip tik bus užbaigtą, tuojuose kiekvienam pasiūsime. Dabar spaudinasi 100 tukstančių, kad pakakti visus reikalaujančius. Kurie tik geidžia šios knygos, tai at-

siūskite 10 centų markėms, vėliau apturės. Adrisuokit:

The Collins N. Y. Medical Inst. 140. W. 34 st. New York N. Y.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Austrija. Sioms dienoms tapo iškilmingai apvaikštinėta po visą Austriją ir Vengriją ciesorians Prancišaus-Juozą po 78 metų gimimo sukaktuvės. Tukstančiai pasveikinimo telegramų iš visų kraštų uztvino to ramaus ir tykaus valdono sostapile. Neprošalį pri mint, kad jis tą ir užsipelnė. Ant kiek jo vieta pavelija, jis nedaro savo liaudžiai tiek daug blogo, kaip va jo kaimynai kaizeris ir caras.

Rusija. Iš caro geležinės skrynių kaži-kas išlaužė ir pavogė labai svarbius slaptus dokumentus, laikytus pas ištikimiaus valdininką, kungiakštį Obolenski. Dokumen tai turi dideles slaptas tarpe caro, anglų karaliaus Edwardo ir Balkanų pusiauslio valdon. Menama, kad tą štuką iškirto, kaip keršta paties caro giminės kniaziai, iš kurių viena, Mikalojų Mikolaitį nesenai caras atstatė nuo vės vyriausiojo kareivijos viršininko. Taigi da vėl giliau e ras papuolę į savo kamarilės žabangus.

Grapo Tolstojaus 80 metų gimimo jubilėjus yra jau pradėtas ir valdžios trukdyti. Po paties caro itekme, švietimo ministerija uždraudė Kazaniaus universitetui priimti Tolstoju į garbės sąnarius. Tombovo gubernatorius viešai uždraudė žmonėms dalyvauti. Tolstojaus jubilėjuje. — Valdžios veiksmai kasdiena užsi baigia žengimais prie absurdų. Dėlei vieno žmogaus drebavisi despotizmo stulpai. Matyt, dručiai jau parudiję tie stulpai. Ir kad save da palai kyt, remia lavonais. „Rieč“ paduoda skaičių kankinių, nužudyti už poliką nuo sausio iki liepos š. m. Viso nužudyta 876, arba po penkis ant dienos: sausy 116, vasary 122, kovo 184, balandy 106, gegužės 217 ir biržely 131. Eina vis didyn.

IS AMERIKOS

Bažnyčiai sulygino su karčema

Juokingas incidentas išibrio vė į Georgijos valstijos įsta tus. Mat čionai, per blaivi ninkų partijos trius, tapo išleisti įstatymai, kurie uždraudžia šventadieniais višeose vėtose vartoti svaiginančius gérimus. Pasirodė, kad tuo mi nuždrausta ir katalikų kuni gams vartoti „mišiauna“ vy na! Kunigai sukruto darbu ties, kad tą įstatymą panai kint. Dalykes stovi taip: arba vėl leisti nedeldieniais atvirus saliunus arba priversti kunigus laikyti „sausas“ mi sius. Valdžios neužsileidžia

Už skolą pavogė vaiką.

Wilkes Barre, Pa. tulas val gymų pardavinėtojas Barnish,

jargių motoriškei, vardu Crancel daugelį valgomą daikty, ir negaledamas atimti skolos, pakliudė jos trejų metų mergikę ir parsivedė į namus. Vargas įsigijo tokią bėdą, kad galėjo už vaikvagystę at situpi kalejimam nemažiau penkerių metų. Tik dėka tam, kad buvo pažystamas mesto majoras, išėjo lengvai ir užsimokėjės \$5.00 tapo paleistas. O skola taip ir dinga.

Negrų skerdynės.

Springfield, Ill. negras Richardson užpuole ant moteriškės Harlem, su nemoraliskais tikslais. Viso mesto baltieji tuomi taip įžieidė, kad prasidėjo judėjimas visus juodve džius išvaryt. Taip pasigavo valkatum buriai ir padarė negrų pogromą. Išdanžė ir sudegino jų namus, sunaikino krautuvės, daugelį nekaltų negrų labai sunkiai sumušė, o keletą nulinčiavo. Negrai gindamiesi taip gi nušovė keli baltuosius. Viso labo žu vusių skaičių nes neviršija dešimties, bet į ogromas turi tokiai pat baisią išvaidzą, kaip kad Rusijoje buva žydų skerdynės. Sunaikinta apie \$1.000 000 turto ir tukstantis negrų iš Springfield. Tiktai kariumenė ir apšaukimas karės stovio gauja šiek tiek ap malše. Dabar negrų kolonija išvezdi į griuvėsius po žemės drebėjimui.

Kareiviai pakėlė maištą.

Atlanta, Ga. 80 kareivų, vežamų į Filipinų salas, suma nėda pirmiaus išbandyti savo kareiviską gabumą ant paties Dedės Samo sprando ir pakėlė riaušes. Pribuvę ant vagzalo išvaikė visus keleivius, par mušę ant žemės policistus ir vienai valdžios autoritetus iš niekino. Pribuvus daugesniui kariumenės, ir su atkišut šau dyklių vamzdžiais maišininkai tapo sukimšti į vagonus, kuriuose vienok ir išvežė juos į Filipinus.

Laivas iš laikraštines popierus

Hoboken, N. J. prieplauko padarė sensaciją aplauki mas žmogaus pakraščiu At lantijos vandenyno, iš St. Au gustino, Floridos iki New Yorkui ant luotelio suklijuoti iš laikraštines popierus. Luotelio savininkas yra kaži-koks kapitonas Johnson. Jis dirbo nuo sausio iki gegužės mėnesio, suklijo apie 3000 lakštų iš 400 įvairių laikraščių. Storumo yra apie 29 eilių, kiekviena su šelaku aptepta, ir taip lengvas, kad biles-ka s gali kur nori nusinešt. — Jis parodė, kad pagaliaus laikraštine popiera galima suvertoti vieton medžio ir geležies.

Gelžkelį prezentas tyčiojasi į bedarbių.

Rock Island ir Francisko gelžkelį komiteto prezidentas Yoakum apskelbė, jog vien tik gelžkelį darbininkų esą atstatyta nuo darbo su viršum 400,000 asmenų, kurie kasdien pražudo po \$1.000.000 al gą arba po \$25.000.000 per mėnesį.

Ir stai ką pridurė: „Tą darbininkai atmins riakimų die noje“. Suprask atiduotas balsų už republikonus, kurie jo nuo

mone, turi gerovės raktus ir po rinkimų tuo darbus atidarys. Kaip tai moka iš darbininkų tycioties, ir kaip tai da darbo žmonės to nesuprantata!

Vietines žinios.

— New Yorke rubiuvių sąjunga (United States Brotherhood of Tailors of America) išsaukė visuotiną streiką, kurian įtraukiamas 30.000 ypatų Streikas iškilo dėlei numazinimo siuviėjams algų: kiti pilnai dirbdami, vos 3 dol. ant savaitės begauną, ko nė ant maisto neužtenka.

— Pagarsėjęs daktaras Raitman rengia New Yorke didelį valkatum susivažiavimą. Pats Raitman išpat mažuoties yra tarp valkatum padėjime apkeliau bent kelių šeimų visą pasauli.

— New Yorko policija anuom syk išvaikė anarkistų metinį susivažiavimą iš Long Ailendo, o šia savaitę taip pat išskirstė didelį mitingą rusų socialistų, prisidėjusių prie anglių socjalistų partijos.

IS Lietuvos.

Dumas atstovo Bulotos laikas apie pabėgelius nuo kariumenės.

Nesena gava nuo vieno lietuvių iš Amerikos laiką, kuriame klausia manęs, kokia jo laukiai atsakomybė, jei jis sugrįžtų namo,

PILYPAS LANGMANN.

Baltrus Turazeris.

DRAMA TRIJUOSE VEIKSMUOSE, IŠ DARBININKŲ GYVENIMO PAIMTA.

VERTE A. M. ČYS.

(Tasa).

Turazeris. Perdien aš gausiu guldeną ir 70 kreicerų...

Albina. Na... ir...

Turazeris. Ir da šimtą guldenų!

Albina. Viešpatie Jezau! Dėl ko gi tu man iškärt nepasakei? Man priseis ištūrēt smugį ir pertave!

Turazeris. Taip, jis man sakė!

Albina. O ką gi tu jam sakte?

Turazeris. As — nieko.

Albina. (Be amo t. y. neištaria né žodžio).

Turazeris. As daugiau neapgaudinésiu tave Kleplys buvo čionai. Jis man sakė, kad, jei aš jo pusę teisme palaikysiu, tai jis man duos 200 guldenų ir algą pakels iki guldeno ir 70 kreicerų.

Albina. O Maiksnėris?

Turazeris. Viskas tai ne tiesa. Man akyva, ką tu ant to pasakyti?

Albina. (Su kudikiu prieina prie vyro, kuris stovi pusiau atskreipęs prie jos ir pradeda verkt.) Pauza. Visq laiką girdeti šniurpėjimai moteris...

Žmonės jau negali toliau išlaikyti streiką. Ar šiaip ar taip, jie imsis už darbo. Kiek čia bus naudos, jei Kleplys bus nukaltintas? Nelabai rupiniasi apie tai žmonės. Dangiausia tas apeina tik Celberiutėm. Bet jos jau ne pabrike, o kitiemis viestiek. Tai dėlko gi mums nepainint ta, kas nepakenks kitiems!

Turazeris. Pakenkis geram vardui.

Albina. Kas gi žinos apie tai?

Turaeris. Kas? Kaip gi nežinos, jeigu aš ji teisme bekalbédamas palaikysi!

Albina. Tu juk galėjai apmästyti! Arba pas kulinio valandoj suabejoti, kad tu nelabai esi užsi-

tekrinę šiamė dalyke ir ne užtikėdamas sau galatysisaktyti prisiekti! Tu manai, kad žmonėms nera

kitų rupescių, kaip tik nuolatai apie tave mislyti? Žmonės pakalbės savaitę, tris dienas, gal daugiau paskian atsimis kartą, kitą ir perėjus méniesui viskas

— Tai istabiausis dalykas iš visų, ką jūs man bus pžmiršta. Žmonės užmiršta viską, jie kalba papasakojo! — aš sušukau. — Jeigu pas jus mela-

daug, bet ištémija tik tą, kas lytisi juos. Paskui gyste išėjo iš mados, tai ištikruj pas jus ižyko

ištiks kitai streikas, nauji rupescių, paskui vienas numirs, kitas išeis į kitą miestą ir po biski viskas bus

užmiršta. Laike visokių kalbų, užpuldinėjimų gerians tunoti namie, apie nieką nemišlyti, ir per kokius tris méniesius viskas prieis. O mēs save išgelbėsim. Taip, nes mēs ant galio galime pastipri.

Turazeris. Dabar aš atsiliu ir kiekvienam su gryna sąžine žiuri į akis.

Albina. Kas pasaky tau, kas tai yra gryna sąžinė? Ar pridės tau, seni, už tai nors guldeną? Ar gijojo tiesas. Melq vartojo tik bailunai, kurie nežino-

uzsitarnausi tu sau didesnė užmokestį? O jeigu tu daugiau, kaip teisybė yra galinga; melavo taip gi ir suk-

prievisko pridėsi penketą guldenum, lyg tu nebusi tokiu pat guodojamu žmogumi, kaip dabar.

Turazeris. Tu pati kalbėjai, kad Maiksnėris nedorėlis. Juk dabar išeina, kad tas nedorėlis — tai aš.

Albina. Kas yra nenaudėlis! Ar tas, kuris gelbi sayo vaikus ir pačią nuo prāžuties ir kas ne-

kendamas kitiems save pasigelbsti? Kam tu pakenkisi? Visiems tu pagelbési. Drangams, kurie gatavi nors kuogreičiansia stoti prie darbo. Klepliu pagelbési, direktoriū pagelbési, pagelbési sau ir savo vaikams. Kam tu pakensi? Lyginai niekam! Viens kito išreikš žodžiu savo piktumą, bet dvasioje bus links-

mas kad gržta į siltą pabröką. Panišlyk, kad esi šeimynos tévas. Baltruks tik ką perkenté sunkia ligą, visas ménuso aš jau pamečiau vargšą kudiki, krutis mano išdžiuv! Nejaugiau tu né kiek nesujauti mumis?

Turazeris. Gana! gana!

Albina. Kame gi dalykas?

Turazeris. Nedidelis žiupsnys pinigų jis mote- ris iš proto išveda. Jūs, kaip vaikai, puolatés ant to,

kas žiba ir tili laikinai džiugina. Jūs mislyjat tikir apgynėjais; nuo ju tat visuomet yra reikalautina,

apie šią dieną, o toliaus, tai bus, kaip bus. Ką gi tu kad žmonių likimų nulemdami nikuomet nusuplė-

veiksi su pinigais?

Albina. Aš užvesiu kokį nors reikalą. Atidengsii knautuvéle. Visa gatve iki tilto ir visame susideda iš trijų teisėjų, kurie visi tris skirtingu

kaimės né vienos.

Turazeris. Tai kas! Dėlto tai mēs turésime

išskraustyti iš pavieškelés, už tai kad niekas nepirk sijon, kedelių, priekaiščių ir marškinų? Kas išeis iš to? Mēs turésime pinigų, tik kad valgyti.

Albina. Žinoma, tik valgyti. Apsižiurėjimas svečių ir turėti pinigų kišenėje: vat kas duoda svarbą

— Prisaikintųjų teismas buvo geras jūsų žmogui! O paissant ant to, ką žmonės pasakys, tai kuoze, nes jis buvo kaip atsvirtis prie samdytuosis

nors negyvenk; aš neatkreipi atydos. Veltui tu tam

advokatus ir teisėjus, kurie tankiausiai buna parsida-

priduodi tokią svarbą. Aš noriu, kad mano vaika

véliai ir prigulmingi nuo kity; bet dabar prisaikintųjų vadovai laiko čionai savo svarbius pose

butų sveiki ir šokinėtų, o tu juos nori numerinti. Oju vyru teismas yra neberekalingas. Teisداریا

nebudami paperkami, neišvirksta ir spręsdami bylas

ant jokių daugiau motyvų nesiremia, kaip tik ant

teisėbės ir tiesos sergėjimo.

Pazvelgus atgal.

SOCIOLIOGIŠKAS ROMANAS,

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tasa).

— Kokiu tat budu jūs išsirenkate teisėjus?

— Teisėjų rinkimas yra viena garbinga išimtis iš mūsų gyvenimo taisyklių, sulyg kurių, kaip jau žinote, visi keturiadesimt penkių metų sulauke žmonės pasiluosuoja nuo tarnystės. Tarnaujantis tautai negali buti teisėjais. Tautos prezidentas kasmetai paskiria pats reikalungus teisėjus iš skyriaus

yra visai mažas ir tos vietas garbė yra taip didelė, kad ji gausiai atlygina už pailginimą tarnystos laiko

dėl tautos; nors nuo skiriomas teisėjų vietas galima

ir atsiskyt, bet tas retai atsitsinka. Tarnaut teisėjui

reikia penkerius metus ir, tam laikui praslinkus,

antrukart jau jo nebeskiria. Yra da „Augščiausis

teismas“, kurio priedermė yra sergėti šalies konsti-

tuciją; to teismo narai yra skiriami iš paprastų

teisėjų. Kuomet tam teisme atsiranda vakansija, tai

tarnystė paprastame teisme, užbaigiant teisėjams

savo tarnystę, jiems da pasileka vienas tautai patar-

todėl, aš matau, kad jūs galite visiškai apsieiti be naudavimas,

(Toliaus bus).

greičiau visko, prezidentas, o Turkija pataptė respubliką. Klausimas, vienok, ar tik jauna turkiai gaudydamai padangejė gulbes, nepaleis au to karvelio, kuri rankoje turi, tai yra konstitucija!

Per dvi šio mėnesio dieni 18 ir 19 Rusijoje pasmerkta mirties bausmei trisdešimtis šešios ypatos: 10 Lodziuje, 5 Varšuvos, 3 Kijev, 1 Charkovo. — Caro budeliai né vakacijų

Kaip Kinuose yra gerbjami valdonai pārodo nesenai atspauzdintas Sangaju velionio Li Hung Chang gyvenimas. Jis susideda né š mažiau, né iš daugiau, kaip 100 didelių tomų, kinų kalboje. Išleido pati valdzia.

Piatigorske, Rusijoje, antrą sykį buvo paskėinta nudėti policijos viršininką, Olgio, bet nepasisekė. Tris vyrai ištuštino savo revolverius ir visgi nepataikė. Policija vieną iš jų nušovė, du pabėgo.

Maskvoje tapo suimta prigavikų kompanija, kuri dare puikų biznį iš senų krasos zenklelių (pačto markių). Jie turė savo labatorijas, kur agentų surankiotas senas marukutes taip gražiai nuvalo, kad né per mikroskopą niekas neatskiria nuo nauju. Paskui parduoda savo perpirkliams už pusę kainos, o tie žmonės už pilną kainą. Per tris mėnesius tokium markučių išpardo valdžia šeši milijonai, ir apvogta valdžia ant tukstančių rublių.

Vladivostoke rusų valdžios suimė keletą japoniškų šnipų, pas kurius iškračius rasta tvirtovės žemlapį, kariumės statistikas ir priešmo įrankius. Matomai Japonija visgi ruožiasi išvyt caro valdžiai ir iš Vladivostoko, kaip iš Porto Arturo padarė.

Wigan apie linkėjė, Anglijos, anglų kasyklose Maypole dujujų eksplozija pagavo žene septynes dešimtis darbininkų. Ikšiolai rasta tos tragedijos 18-ką aukų, baisiai suplystu.

Cholera Rusijoje sparčiai žingsnuoja. Dabar ji persikelė į Rostovas-ant-Doną, kur desėtkai susirgo ir staigu numirė. Astrachaniuje susirgo viena diena 61 ir 21 žurnirė. Ta baisi viešnia skina žmones jau visais Juodmario pakraščiais į kaukazui.

Tambove, Rusijoje, plėšikai įsigirovė į Kazaniaus vienuolyną ir paglemžė vertybės \$40,000 aukso ir brangumynų.

Ant kalno stovėjo sulinkus grītele, Tartum jau visų pamiršta; Po langu nebuvo rutelių darželio, Nė žydi puiki radasta.

Tik q̄uolis šimtmetis jā laiko aplėbės, Tarytum nuo priešų daboja; O vėjas šakas jojo purto pagriebės, — Nejveikdams kaukia, vaitoja.

Liudnumas, kaip matos, čionai apgyveno, Slėgia ir linksnumą naikina; Tik varnas baimingai lēkdams suplavena, Sukrankia ir vaikus vadina.

Bet kas tai? Iš vidaus lyg balsas girdeti, Graudesnis už vėjo kauksmus.

O gal į čia atsiustos dyviosios kentetė Maldauja palengvint skausmus?..

Bet ne. Štai senutė, suklupus ant kelių, Va-toja ir laužo rankas; Jai gaila yr savo mieluju sunelių, Kurie mirti Sibire ras.

Vaitoja ir skausmus Augščiausiam aukauja... Jau blanksta jos veidas raukšlus...

I tyksta ir verkti visai jau paliauja, — Lupos da šnabžda šiuos žodžius:

„Sunelial! Štai aš jau ir lieku laiminga, „Mirtis pagailėjo manęs;

„Išgirsta yra mano malda varginga, „Jis šaukia mane prie savęs...

„Ir jumis sunelial“... Cia vargšė nutilo,

Ir galva nusviro žemyn.

Iktai vėjas graudžiai sustaugę, pakilo,

Neše déjavimus tolyn...

M. Lietuvaitė.

IŠ VISUR.

Ant salos Porto Rico atsibuvu iškilmingi apvaikščiojimai 400 metų sukaktuvu nuo to laiko, kada garsus keliaunkinas Ponce de Leon žmonės jau negali toliau išlaikyti streiką. Ar šiaip nereikalauga apgynimo, todėl kad tankiausiai jis pats prisipažista kaltu, — atsakė Dr. Lit. — Kaltininko pasiteisimai nera tai paprastas formaliskumas, kaip tą vieta renkasi iš tokių teisėjų, kuriems baigiasi prisižinėti paprastame teisme; užbaigiant teisėjams savo tarnystę, jiems da pasileka vienas tautai patartė.

Kiniečių parubežiniai sargai suimė Činčion prieplaukoje iš Japonijos atėjusi garlaivį, ant kurio rasta 10.000 šautuvų ir du milijonių kulipkų. Japonijos pirklių, kuriems priklausė įkrova, pākėlė didelį lermą, bet nepasakė, kam buvo iškurtą pirmą pilaitę, kurios dabar tik griuvėsiai da stukso. Įvairios atradėjo lieka nos ir apie jį dokumentai, tapę perkelti į San Joe katadra.

Kiniečiai ir gi buvo suimti kitą japoniečių garlaivį „Satsu Maru“, kurs taip gi buvo p'lnas ginklų prikrautas. Matomai, kad japoniečiai pirklių kursto kiniečius prie revoliucijos ir iems ginklus pristato.

Perq šalyje yra neišpasakytos augštė kalnai, kurių viršunės paskendė debesinose ir apklotos amžinu sniegų. Daugelis bandė ant jų viršunės užkopėti, bet iki šiol da niekam neįpės. Ant vieno tū kalnų, vardu Huaskaran, šiąnedel dalipetula amerikoniute Ona Peck, iš Providence, R. I., 25.000 pėdų! Tokio augštudo da nė vienas žmogus neįpės. Žinoma yra, kad kitas ant sveto nera užlipęs. Žinoma yra, kad kitas kalnynų laiptojotas, anglas Graham užlipęs buvo ant Himalajaus kalnų tik 23,800 pėdų.

Danijos raidžių rinkėjai veda kovą už aštuonių valandų darbo dieną. Jiems išėjus į streiką, darbdaviai apšaukė lokautą, tai yra, ūvarė visus lygai prie knygų ir laikraščių, dabar nėra panašus iš jūsų samdomuosius advokatus dirbančius. Todel per keletą dienų neįsėjė joks Danijoje laikraštis apart socijaldemokratų, ir apkaltintojus, kuriems buvo pavaestas kaltininkus. Danijos rink

tojimo rudens.

Stoti tokiam pabėgeliui reiki geriausia pačiam pas savo karo viršininką (vojinskij načalnik) ir, žinoma, reikia jau viską pasirengti išvažiavimui į paskirtąjį pulką, nes papras tai tokius areštuoją ir varo į pulką, jau neleizdami namo atsisveikinti.

Beto, kas buvo už sienos (rubežiaus), tam reikia žinoti, kad už kiekvienus, praleistus už sienos metus, valdžia reikalauja užmokėti 20 rublių. Kas jokio turto, t. y. lauko, namų, ar užrašytos dalių neturi, iš tokio žinoma, šio mokešio neišjieško; tokiam, taip sakant, dovanoto.

Kas prasišalinęs nuo kario menės, sulaukia 39 metų amžiaus, to jau suvis neima į ka riumenę, bet paprastai neima jau ir tu, kurie turi 33—35 metus, nes suprantamas daiktas: kas jie per kareiviai—seni vyrai tarp jaunuju.

Už patį gi perėjimą per sie na be pasporto teisia gmino (valstiečiaus) teismas ir nubau džia paprastai 2—3 paromis į saltajā arba keletu rublių pabaudos (štropo).

Andrius Bulota.

Marguminai.

Jeigu visus pinigus, kurie dabar Jungtiniuose Valstybinose vaikščioja per rankas, iš dalinėti lygiai tarpe 87.140.000 mylių krašto gyventojų — vyru, moterų ir vaikų, tai ant kiek vienos ypatos pareitų po 35 dolerius, 35 centus ir da mėnka cento dalelę. Tokias apskaitas paduoda Jungt. Vals. Išdo Departamentas. Jos yra paremtos ant skaičiaus žmonių ir vaikščiojančių pinigų iki šių metų balandžio mėnesio.

Iki to laiko vaisiščiojo pinigų tris bilijonai, aštuonios dešimtis milijonų, keturi šimtai penkios dešimtis tūkstančių, septyni šimtai trisdešimtis keturi doleriai (\$3.080.450.734). Da ir keletas centų viršaus. Iš tų pinigų yra šiokiose formose: Aukso monetų \$629.732.705 Aukso certifikatų 808.340.829 Gryno sidabro dol. 83.596.986 Pamainyto sidabro 126.034.150 Sidabro certifik. 438.181.217 Išdo popierėliais 5.225.744 Jungt. Vals. pop. 333.513.309 Tautišk. banko p. 655.825.794

Reikia neužmiršt, kad tie, ką pareina ant ypatos \$35.35

yra skaitomi tik iš vaikščiojančių pinigų. Abelnai Amerikos pinigų skaičius yra da \$317.939.696 didesnis už vaikščiojančią sumą. Ta suma yra laikoma Jungt. Vals. išde arb sub-išduose.

Kaip piktumas amžių trumpina.

Kiekviena syki, kada įsileidži nekantrybę arba piktumą, žinok, jog sutrumpini savo gyvasties laiką ant diktoko gabalo. Tik prisiziurėk į save perėjus piktumui, pastudijuok save ir patemysi, jog tapai sunykės, ligotas ir liudnas; jūsų kraujas bus susidarkęs, o vidių malimas visai apgedės. Priežastis ta, kad rustybės ar supykimo laiku jūs ant nieko šilko audinys, kurio darbas

nuleidote, taip sakyti pragai sinote tris ar keturius sykius daugiau jūsų gyvastinės jėgos, negu per ta laiką priderėjo. Ir paskui tolai neatsigausite, kol vel nesutauposite išsaikvotą jėgą. Bet jeigu jūs tankiai nyksite, tai nebus laiko jums jā sutaupot. Jūs save eikvoste. Jūs pasizūrėkite į pikatus žmones. Kaip jie menkai ir tamsiai išrodo! Patirta, kad umaus pobudžio žmonės neigai gyvena. Priėsingai, gero upo ir linksmi žmonės išrodo smagus, lipšnus ir gyvena ilgus metus.

Studijuok save ir bandyk sustiprint valią. Nesiduok piktumui ir tuo atprasi. Per metus pamatyti permana—busi gražus ir žmonių mylimas.

Dievo vardas keturioms raidėmis.

Dievo vardas paprasti labai trumpai visose kalbose ištarimas. Aštoniose kalbose ištaria tik keturioms raidėmis: žemaitiškai „Dėv“, lotiniškai „Deus“, graikiškai „Zeus“, prancuziškai „Dieu“, skandinaviškai „Odin“, arabiskai „Alla“, vokiškai „Gott“ japo niškai „Zain“. Bet yra

da ir trumpjau. Rusiškai ir kokiose 6—7 slavų kalbose ištaria tik trims raidėmis: „Bog“, angliskai „God“, ispaniskai „Dio“. Tas reiškia, kad europejiškos kalbos visos paėjo iš vienos šaknies.

Europoje kalbų arba dialektų dabar yra apie 6.000. Apie 125.000.000 žmonių kalba angliskai, suviršum 75.000.000—vokiškai, apie 50.000.000 prancuziškai.

Laikraščios plėtojimas.

Szianidien Vokietija pralenkė laikraščiais visus Europos kraštus, nes viso laikraščių turi 5500, iš jų 800 d'ënraščius Anglia turi laikraščių 3000, iš ju 809 dienaščius. Prancuzija turi abelnai laikraščių 2819, iš kurių ketvirta dalis yra dienaščiai. Belgija turi 1900, iš tų šimtą dienaščių. Italija turi 1400 laikraščių. Po jų eina Austro-Vengrai, Ispanija, Rusija, Graikija ir Szweicarija, kuri turi 450 laikraščių. Japonija turi jų 1500. Aprikoje yra laikraščių 200. Jungtinė Valstybė turi yra nė mažiau, nė daugiau, kaip 12.590 laikraščių, iš tų 1000 dienaščių. Imant viso svieto laikraščius ir žmones, vienas laikraštis pareina ant 82.200 gyventojų.

Pats pigiusis kareivis.

Pats pigiusis kareivis yra rusų kareivis — sako „Vil. Žinios“. Jo užlaikymui išeina metams tik 309 rubliai, taigi dienai neišeina nė rublis. Kitų Europos valstybių kareivai yra kur kas brangesni. Sztai Austrrijos kareiviu metams išeina 430 rub., Italijos—529 rub.; Vokietijos—557; Prancuzijos—595. Anglijos kareivis yra visų brangiausiai jam išleidžia valdžia 1.076 rublius metams.

Londone viename muzėje yra sudėta daugelis daiktų auveztų iš Indijos. Tarp ko kito yra vienas rankomis austas Priežastis ta, kad rustybės ar supykimo laiku jūs ant nieko

yras tiesiog stebuklingas. Siulai to audimo taip plonučiai, kad į svarą tokio siulo eina 116 mylių ilgumo. Indijiečiai ta stebuklinga audinį vadina „austu oru“. Ir tikro, per keletą žingsnių ore ji ištiesus, visai paties audinio nesimato. Jokios mašinos ant svieto to kio audeklo da neįstengė pardaryt.

ŠPIKUČIAI.

Aiškumas ponui netiko.

Vienas augštas valdininkas paliepė savo raštininkui prirošti koki ten nuo savęs pranešimą. Raštininkas plunksnai ir pirštus nukramtę iki parašė ir atnėsa savo ponui. Šis perskaito ir supykės numeta: — „Tai visai niekai! Čia perdaug visiems suprantamai pasakyta. Padaryk kita!“ Neužilgo atnėsa jam kitą. Perskaite, užganėdintai nusišypsojo ir pasakė: — „Vat dabar, tai kas kitas. Dabar gerai, nes pagaliai ir aš pats nesuprantu, kas čia pasakyta.“

Išganinga knyga.

Tulas tévas vaikščioja posenų knygų sakrovą ir dairosi, ką čia nupirkst sunui, kurs pasimokintų geresnį gyvenimą vest. Netikėtai užciuopja pamokslių knyga, kurion pažvelges randa savo sunaus varda užrašyta. Nudžiugęs tuoju nuperka ir parnešęs namo, duodamas sunui, sako:

— Štai, sunau, nupirkau pamokslių knyga. Tikiu apveždingas Dievas tau ją tyčia yra skyres, nes ir tavo varda joje išrašytas.

Sunus, kuri tiks nesenai tą pačią knygą į tą krautuvę buvo pardavęs ir pinigus prageręs, atsako:

— Ak, tėve, kaip aš tau už tai dekingas!..

Lietuvio idealas išsibaigė.

— Kas po plynui — nė be rašai straipsnių į laikraščių nėko!

— Ką čia be rašysi. Išrašė nejan griaudžius verksmus apie Kudirką, Vaičaitį, Mačių, Lozoraitį, Višinskį, Bi-

liūnų.... Nebėra daugiau kas rašo. Palauk — tik tegul da numirs koks musų milžinas — pamatyti mane!

— Aa....

Per Devintines.

Kunigas: Vaikeliai mieli, dabar priviso visokių pasileidėlių, ciečilių, kuriems niek netinka; ciesorius ir ponus niekina, kraujageriai vadina. Ar gi ne biaurul Jonuk, pasaiky man, kas yra kraugerys?

Jonuks: gal kunigas, dviškasis tėveli....

Kunigas: kaip tai, sakyk!

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolio Jono Zujaus kurį išpirkau iš kaslegarnės (Ellis Island) 31 gruodžio 1907 m. ir užstačiai \$10.000 kaucijos; kitas brolis Baltrua Zujus išvedė iš mane ir reikalauja tos kaucijos kurią aš užstačiai. Aš noriu žinoti kur jis randasi, kas apie jį žino duokit man žinot ant šio adresu:

Frank Zujus,

95 Clinton ave, Maspeth, L. I. N. Y.

yras tiesiog stebuklingas. Siulai to audimo taip plonučiai, kad į svarą tokio siulo eina 116 mylių ilgumo. Indijiečiai ta stebuklinga audinį vadina „austu oru“. Ir tikro, per keletą žingsnių ore ji ištiesus, visai paties audinio nesimato. Jokios mašinos ant svieto to kio audeklo da neįstengė pardaryt.

„RAISTA“ (The Jungle) Duodu Dovanai!

„Vienybes“ ir „Lietuvos“ Skaitytojams!

Kurie da neturite, reikalaukite.

Kuris neperskaite garsiosios knygos „Raisto“, tai nors ilgai čia gyvenęs, bet Amerikos GYVENIMĄ, KYTRIBES, SUKTYBES, GEROVĘ ir VARGĄ visai mažai težino ir nemokės nuo nelaimių išsisangoti, nes permažai kytrumo turi.

KURIS tik perskaitys „RAISTA“, pažins gyvenimo mašinerijos surėdymą, dėlko iškyla bedarbės ir žinos, kaip visada darbaturėti ir atras daug yvaivais žingeidumų.

„RAISTAS“ teip pageidaujama knyga, kad į visas civilizuotas kalbas išversta.

TA KNYGA sudrebino Amerikos ir Europos parlamentus. „RAISTAS“ didelė knyga vertybėje, puikia knyga savo teisingumu.

„Raisto“ preke - - - 1 doleris,
O laikrasztis „Vienvie Lietuvninku“ arba
„Lietuva“ metams preke - - - 2 dol.

Bet kuris naujai užsirašys metams „Vienubė L.“ arba „Lietuva“ ir prisius ant mano adreso 2 dolerius—apturės „RAISTA“ visai DOVANAI.

J. Naujokas,
Madison Sq. Sta. box 189, New York City.

DIDELIS ISVAZIAVIMAS!

Pajieškau savo draugo Jono Valterio, jis paeina iš Lietuvos Vilniaus pirmą gyveno Newarke, o dabar nežina kur. Prašau atsišaukti ant adresu:

Izidorius Stanevič, 220 Berry st. Brooklyn, N. Y.

Atneški savo kuponame

Pinigais

prekeje

50c už ŠIMTA

už visus

KUPONUS

paimtus iš

Lorillard's

Stripped Tobacco

Atneški savo kuponus pas mus ir gausi PINIGUS.

STAR TOBACCO CO.
39 So. Penna Ave.
Wilkes-Barre, Pa.

Namas ant rando!

148 Grand st. 14 dėl rando, rumai, dėl vienos ar dviejų šeiminų Dasižinokite pas:

A. Ringer,
148 Grand st. Brooklyn, N. Y.

NAKINIMAS GYVASCIU.

Dras McCormick pasake, kad vienės trečdalies iš 5.700.000, kurie sirgo ar mirė pernai metais, galejo pasilikti pilno sveikatoje, prisilaikydamis paprasciausiu taisyklių sveikatos. Isrodo, lyg kad žmonės ne pataisyti apie užlaikymą savo gyvasties ir sveikatos, kadangi jie praleidžia taip daug patarimų be pastebėjimo. Mės tankiai kreipėme atidžiai musų skaitytojų į pavojų, kuris paeina nuo nežiūrimo pirmutinių principų ligos, sumažėjimo noro valgyti ir kuno stiprumo ir pataremeiems tuoju vartoti Trinerio Amerikoniškų Elyksyrą Karčiojo Vyno, kuris yra vienintelis vaistu, kurioje jie gali tikrai pasitiketi vienos nesveikumose gromuliojimo organų ir nervų. Jis veikiai sutaisus visus organus gromuliojimo į jų prigimtį veiklumą, išvaro nereikalingus dalykus, išvalo kraują, sustiprina nervus. Gaunamas aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Laima ir planetos. Knygelė tinkanti faunuomeni perleidimui smaugasi laiką. Iš jos galima išperti žaismę, ar nelaimę, ar myli jį mergele, ar ją vaikinas. Antra laida, Plymouth, Pa., 1894, psl. 104.

Kėkštū Simas. Graži apysaka iš Lietuvos ukininkų gyvenimo. Parašė M. M. Meilėš. Antra laida, Plymouth, Pa., 1906, psl. 26..... 10c

Kunigija ir svetainė valdžia. (Margi piešiniai.) Sutaisi ir apgarsino P. Medekša. Antra laida, Brooklyn, N. Y., 1908, psl. 47..... 15c

Kur musų išganymas? (Iš visur surinkta medėga musų programui.) Mano draugams. P. Daujotas. Labai akyvi aprašymai. Plymouth, Pa., 1902, psl. 119..... 25c

Kainas. Misterija. Byrono parašyta. Trijuos aktuose. Vertė Dr. V. Kudirką. Plymouth, Pa., 1903, psl. 120..... 25c

Kaip Sicilijos kaimiečiai kovojo už savo tressas. Labai puiki apysaka. Parašė E. M. Plymouth, Pa., 1905, p. 24.....

Mythai, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per Drą Edm. Vėcenkštėn, vyresnij serinių kalbų mokytojų prie Nikalajaus gimnazijos Liepojuje (Kurše). Yra tai aktyviausios ir juokingiausios senovės pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus, apie darbus geru ir piktū dvasių, apie Laimes, Laimės, Raganaus, Vilkalokus ir t. Lietuviai išgulė J. Silius M. D. Plymouth, Pa. 1897, pusl. 190 . . . 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vingina lietuvius. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 31 . . . 10c

Moksloinės Tvardaunekas. Apysaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardaunko tėva užpuole žmogžudžiai ir kas iš to išejo. Lenkiškai paraše J. I. Krasavskis Lietuviai išgulė F. M. Dvi dalys. Plymouth, Pa., 1905 pusl. 174 . . . 50c

Parsidavimas ir Peħas. Iš prietinių Prusų Lietuvoje, Pagal A. Świętochowski. Kaip vienas lietuvių atėjės iš Did. Lietuvos atsidavę vokiškiams, net parvardę ir tikėjimą permanejančiu paskui išvare jį. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa., 1901 . . . 10c

Pasikalbejimai apie dangu ir žemę. Labai aktyvūs knygės, su 15 paveikslėliais. Vertė iš svetimų kalbų, P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81 . . . 25c

Palemonas ir Girždūta. Apysaka ei- lėse, iš senovės gynėjimo pagal žmonių pasaką, senovės įtakėjimą ir savo fanatizijos. Paraše M. D. S. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 32 . . . 20c

Prouta—Nuskintas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikūs apskaitymai. Paraše Būjus. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 32 . . . 10c

Pagleža—Jurgis Durnelis. Dvi labai puikūs apysakos iš gyvenimo. Kiekviename primos pastiskai. Lenkiškai paraše Broli. Lietuviškai išgulė Vinčas Kudirka. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 90 . . . 25c

Popierios Gromatomos rašt. Gaunama visokio skyriaus, su malionais dainėlėmis ir visokiais aprašymais tuzinės su koperiais . . . 25c

Sausio Devinta. Šitoje knygutėje yra placių aprašyta apie Petrapilės darbininkų sukūrimą arba „Raudonajį Nedidžieną“; kaip išbadėj minios ējo maladūni nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiunt kariumen į tukstančius išžude. Gana lengvus ir graudus pasakojimas. Paraše Maksim Gorky. Verė F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pusl. 40 . . . 15c

Užsistanavys ant to gerai. Arba apmisiliam apie keturis daiktus paskutinius, skaitymas graudus ir juokingas. Lenkiškai paraše J. V. Nera. Lietuviškai kai kurio verste. Plymouth, Pa. 1886 pusl. 150 . . . 15c

Vilius Tell. Drama penkiuojuose aktuose Yra tai geriausias veikalus, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoj formoj, parašyta čia kova už neprigimbyje ūciečių paryčių. Čia yra išsiunt žmonių, kaip del kudikių, vyrų ir moterų.

Vargdienėlai. Apysaka iš tikryt atsiukimų penktos ir šestos desimties 19-tojo žiūmės. Su autorius paveikslu. Šioje knygutėje aprašyta bauzdžiavos laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos užbagų gynėjimus ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir t. Ši knygutė didel aktyva, vietomis juokinga, o vietomis iludua. Paraše Aleksandras Fromas (Guzutis). Plymouth, Pa. 1906, pusl. 187 . . . 50c

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimitas iš kaimo mergaičių gynėjų. Kaip mergaitė tėvo prakeičta, išejo į miestus, patoko į suvadžiotojų nagus, praužė savo gynėjimą ir pati nusidūre. Pamokinimasis tevėnas. Iš latviško vertė J. Pleirys. Brooklyn, N. Y. 1908 . . . 10c

Vytauto Prisieka. Paveikslas reiškia tā valandą, kada kryžiokai išgriebė 16-tą balandžio 1362 mete Kaidu pilį. Tolyči, anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir duonai nuo gaisrujančių drutvietės gruves. Aplink jį susitelkė tevunai, včiai ir vaividiliai. Vytautas gime 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato jį 18 metų jaunučiu; viespėta nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgyvendintų Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrų. Vytautas išpildė savo prisieką 15 liepos 1410 m. ant Zalgirės ir Eglekalnio laukų, pagulđęs 40 tukstančių kryžiokų su Didžiuoju, ju Mistra. Paveikslas didumas 27x21. Preke . . . 30c

„Vienybė Lietuvninkų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Preke . . . \$2.00

Nuo 1899 metų iki 1903 . . . \$3.00

Nuo 1903 metų iki 1908 . . . \$2.50

Šitas paminėtas laikraštis, arba rančius kūrė yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, tame galima rast visokį skaitymą, apie ką tik panorėti tai jam rasi, kurie malonit turėtai ilgai nelaukiti.

Zemų Dulkiės. Apysaka iš mūsų gaudynės Lietuvos. Parašyta M. Radzevčiūtė. Su autorei paveikslu. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 226 . . . 50c

Ženybos Paikų Miko. Kaip jam nemėtai su ženbybomis atsitinka, iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa., 1896, pusl. 10 (didelio formato) . . . 10c

Žmogus. J. Akuratorei apysaka, iš latviškos vertė J. Banulius. Plymouth, Pa., 1907, pusl. 40 . . . 15c

J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand st. 224 E. Main st., Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.

HOTELIS VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa.

Užlaiko visokios ariekos, vyno, skanai alučio, portero ir kvepienių cigarių. Šitas dėl draugystės įtėjimų ir šepti susirinkimų.

Reikale kreipkitės pas savo tau-

tietu VINCA DAJNĄ.

A. Adzgauckas, 204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Nauji Tautiški Paveikslai

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis

2. Didis Lietuvos Kunigaikštis

Keistutis.

3. Didis Lietuvos Kunigaikštis

Algirdas.

4. Didis Lietuvos Kunigaikštis

Gediminas.

Paveikslų miera 22x28 coliu.

Preke 35c. kožnas.

Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Preke \$1.00.

Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c

Pinigus prisiūdamas adresuok:

J. J. PAUKSZTIS & CO.

24 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsirašys

, „Vienvė Lietuvninkų“ gaus prie-

du knygų už \$1.15, pagal pasirin-

kimą iš katalogo, kuri prisiunčiu

visiem dovanai.

P. Mikolainis,

Box 62. New York.

Daktaras Ticus, Julian Czupka.

Adwokatas ir Notary Public.

Ofisai: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien.

First National Bank, Olyphant, Pa.

Panedeliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.

Užsūmū provomis Wilkes-Barre

ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa-

lydyjimuis (dovierastis) išrupinu

Rostijo ir Lietuvi.

Tel. 2334 Greenpoint.

PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS

pas PETRA A. DRAUGELI.

Skanus alus, gardi ariekia, elius, vi-

sokis vynas, kvepenti cigari, ir pu-

kus užkandžiai. Salė dėl mitingų ir

resesilių. Nepamirškit šios atskan-

čiausios vietas, o busiš namėdinti.

73 GRAND STE. BROOKLYN, N. Y.

Palei Wythe Ave.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žmo-

nėmis, eina kartą per savaitę, iš Vil-

nius, Lietuviuje.

„Lietuvos Ukininkinė“ rašoma apie

žymiausius Lietuvos reikalus, apie

žemės valdymą, apie valčiaus mo-

kyklas ir žmonių laisvę, apie vyriaus-

ybės darbus ir politiką ir tt.

Lietuviuje metams \$1.75

Amerikoje metams \$2.50

Ant pamatymo vienas num. 5c.

Pinigus siūskite atstovui Amerikoje

po adresu:

M. J. DAMIJONAITIS,

3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

DRYPLATE NATIONAL BANK,

East Main st. Plymouth, Pa.

KAPITOLAS 100.000

BEPVIRŠIS 20.000

Tris procento mokame ant padėty

pinigų. Bus išmoketa ant kiekvieno

reikalovalimo. Geriusia užtikrinta ur-

diša banka.

John R. Powell, Prezidentas.

John J. Moore, Vice-President.

R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Bukie linksmas!

Muzikantai ašvelnai linksmi, pertai plaukai

tuistorius ilgus ir neseniai ir nera plaukant,

per kai nėra nerūs. Štai vartok, Prof Brandzus

Wendell Hair Grover, kuris žednas vartodamas už-

sigaičiulė, ir apie puse milijono padėkavoniu

ta daro. Jeigu norite galite atsiskaiti per

laiką bus išsištus. Dykai visi aprasymai nuo

plaukų slenksiu ir plunksnu ir plaukų straib

strukturais ilgais ir neseniai ir nera plaukant,

mes gydomos ne siundame panevai ir C. O.

D. nebijočiai parasiu laiką kaip nė centa

moketis už vėles rodas (Valstai ne Dykai), ga-

lite gauto po adresu:

996 Broadway, New York.

DR. O'MALLEY

(Specjalistas).

1880 Daugiau kaip 20m. 1908

Aš pasekminges gydau visokių skyrių

RUPTURA

TIKRA RUPTURA

NETIKRA RUPTURA

